

بررسی اثر بخشی آموزش الکترونیکی و غیر الکترونیکی بر پیشرفت تحصیلی دانش آموزان در نمره درس ریاضی و مقایسه آن در مدارس دخترانه و پسرانه شهر ری

هنده مجدی^۱، حورا رجبی کیا سری^۲، حنا دربان^۳، مهدیه دربان^۴

^۱ مدیر پژوهش سرای رازی شهر ۱ ری (نویسنده مسئول)

^۲ مدیر دبیرستان بانو عفت آهنگری منطقه ۱ شهر ری

^۳ دانش آموز عضو انجمن پژوهش پژوهش سرای ناحیه ۱ شهر ری

^۴ دانش آموز عضو انجمن پژوهش پژوهش سرای ناحیه ۱ شهر ری

چکیده

هدف پژوهش حاضر، بررسی تاثیر آموزش الکترونیکی و غیر الکترونیکی بر پیشرفت تحصیلی دانش آموزان دوره دوم متوسطه در نمره درس ریاضی و مقایسه آن در مدارس دخترانه و پسرانه شهر ری در سال ۱۴۰۱-۱۴۰۰ بوده است. جامعه آماری شامل دانش آموزانی که آموزش الکترونیکی داشتند و دانش آموزانی که بصورت حضوری و تلفیقی در کلاسهای درس حضور داشتند. حجم نمونه ۲۰۰ نفر است. ۱۰۰ نفر نمونه برای دانش آموزان الکترونیکی و همین تعداد برای دانش آموزان آموزش حضوری که بطور تصادفی از میان دانش آموزان منطقه ۱ ری انتخاب شدند. ابزار اندازه گیری پرسشنامه انگیزش پیشرفت هرمنس (۱۹۷۰) و محاسبه نمرات ریاضی پایان ترم بوده است. نتایج نشان داد f مشاهده در سطح $0/05$ تفاوت معناداری بین پس آزمون نمرات انگیزش پیشرفت دو گروه دانش آموزان یادگیری الکترونیکی و غیر الکترونیکی وجود دارد. t مشاهده شده در سطح $0/05$ نشان میدهد بین میانگین نمرات درس ریاضی و انگیزش پیشرفت دانش آموزان یادگیری الکترونیکی و دانش آموزان غیر الکترونیکی تفاوت معناداری وجود دارد، f مشاهده شده در سطح $0/05$ بیانگر تفاوت معناداری بین نمرات پس آزمون انگیزش پیشرفت دانش آموزان دختر و پسر یادگیری الکترونیکی و غیر الکترونیکی ناحیه ۱ شهر ری است.

واژه‌های کلیدی: آموزش الکترونیکی، آموزش غیر الکترونیکی، پیشرفت انگیزشی، مقطع متوسطه دوم